

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 15/22
2.3.2023. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија мр Сретка Јанковића, Драгана Ћесаровића, Марка Јоцића и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези става 2 КЗ и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Гачевића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Остојића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Боривоја Боровића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Милана Алановића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Владана Вукчевића и браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Наташе Јовичић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр.42/18 од 25.10.2021. године, након јавне седнице већа, одржане дана 01.03.2023. године, у смислу члана 447 ЗКП, након већања и гласања, дана **02.03.2023. године**, једногласно је донео

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБИ Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Гачевића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Остојића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Боривоја Боровића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Милана Алановића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Владана Вукчевића и браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Наташе Јовичић, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр.42/18 од 25.10.2021. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр.42/18 од 25.10.2021. године, ставом I, окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су извршили по једно кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у вези са ставом 1 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). Ставом II, окривљени АА оглашен је кривим

због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). Ставом III, окривљени ББ оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). Ставом IV, окривљени ВВ оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези са ставом 2 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). Ставом V, окривљени ГГ оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези са ставом 2 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). Ставом VI, окривљени ДД оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези са ставом 2 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). Ставом VII, окривљени ЂЂ оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези са ставом 2 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). Суд је окривљенима АА и ББ, применом наведених законских прописа и чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ, а у односу на продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ и чланова 56 и 57 КЗ, претходно утврдио, и то окривљеном АА, за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, а за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, казну затвора у трајању од 11 (једанаест) месеци, а окривљеном ББ за кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, а за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци, па је окривљене АА и ББ, даљом применом чланова 60 и 63 КЗ осудио, и то окривљеног АА на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одредио да ће се казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 01.03.2017. године до 27.07.2017. године, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, а окривљеног ББ на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци и истовремено одредио да ће се казна затвора извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 01.03.2017. године до 09.06.2017. године, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљеном ВВ суд је уз даљу примену чланова 64, 65 и 66 КЗ изрекао условну осуду, којом му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 3 (три) године не изврши ново кривично дело, окривљеном ГГ уз даљу примену чланова 64, 65 и 66 КЗ изрекао условну осуду, којом му је утврдио казну

затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 4 (четири) године не изврши ново кривично дело, окривљеном ДД уз даљу примену чланова 64, 65 и 66 КЗ изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 3 (три) године не изврши ново кривично дело, док је окривљеном ЋЋ уз даљу примену чланова 64, 65 и 66 КЗ изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 3 (три) године не изврши ново кривично дело. На основу чланова 261, 262, 264 став 1 и 3 Законика о кривичном поступку, обавезани су окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, да снесу све трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити накнадно одлучено посебним решењем, као и да на име паушала плате суду износ од по 15.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом VIII, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио продужено кривично дело прање новца из члана 231 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). На основу члана 265 ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда. Ставом IX, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени ББ ослобођен је од оптужбе да је извршио продужено кривично дело прање новца из члана 231 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). На основу члана 265 ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда. Ставом X, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени ВВ ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело прање новца из члана 231 став 6 у вези са ставом 2 и 1 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). На основу члана 265 ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда. Ставом XI, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени ГГ ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело прање новца из члана 231 став 6 у вези са ставом 2 и 1 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). На основу члана 265 ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда. Ставом XII, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени ДД ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело прање новца из члана 231 став 6 у вези са ставом 1 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). На основу члана 265 ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда. Ставом XIII, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени ЋЋ ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело прање новца из члана 231 став 6 у вези са ставом 2 и 1 КЗ (“Службени гласник РС” бр.85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012). На основу члана 265 ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 тачка 1 ЗКП у вези са чланом 438 став 2 тачка 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 437 тачка 2 ЗКП у вези са чланом 439 тачка 3 ЗКП,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 тачка 3 ЗКП у вези са чланом 440 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвоји жалбу Тужилаштва за организовани криминал, укине пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр.42/18 од 25.10.2021. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Гачевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да веће Апелационог суда у Београду усвоји жалбу, укине ожалбену пресуду и предмет упути првостепеном суду на поновно суђење или да пресуду преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе. Бранилац је захтевао да заједно са окривљеним буде обавештен о времену и месту одржавања седнице жалбеног већа, а ради приступа на исту;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Марко Остојић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу браниоца, донесе одлуку којом се преиначује првостепена пресуда и донесе ослобађајућу пресуду у односу на окривљеног ББ или да уважи жалбу браниоца, преиначи ожалбену пресуду и окривљеном изрекне блажу кривичну санкцију у смислу дужине трајања одмерене казне затвора и истом одмери казну до шест месеци затвора или да уважи жалбу браниоца и донесе решење којим се пресуда укида и предмет враћа на поновно одлучивање првостепеном суду;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Боривоје Боровић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да веће Апелационог суда у Београду усвоји жалбу, преиначи ожалбену пресуду и окривљеног ВВ ослободи оптужбе или да усвоји жалбу, укине ожалбену пресуду и предмет упути првостепеном суду на поновно одлучивање. Бранилац је захтевао да заједно са окривљеним буде обавештен о времену и месту одржавања седнице жалбеног већа, а ради приступа на исту;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Милан Алановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439 ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП, са предлогом да се жалба усвоји, побијана пресуда у осуђујућем делу укине и врати првостепеном суду на поновни поступак, односно да се иста у осуђујућем делу преиначи, тако што ће се окривљени ГГ ослободити од одговорности. Бранилац је затражио да заједно са окривљеним, у смислу члана 447 ЗКП, буде обавештен о месту и времену одржавања јавног дела седнице већа, како би истој приступили;

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Владан Вукчевић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи ожалбену пресуду тако што ће окривљеног ДД ослободити оптужбе. Бранилац је такође затражио да заједно са окривљеним буде

обавештен о седници већа другостепеног суда, када се о њиховој жалби буде одлучивало, и

-бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат Наташа Јовичић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд, у складу са одредбом члана 447 ЗКП, закаже седницу већа, о којој ће обавестити окривљеног ЂЂ и његовог браниоца и да по одржаној седници већа пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, односно да пресуду преиначи и окривљеног ЂЂ ослободи од оптужбе.

Тужилац за организовани криминал је, поднеском Ктж.бр.26/22 од 27.07.2022. године, предложио да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвоји жалбу Тужиоца за организовани криминал, укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење одржао је седницу већа, у складу са одредбом члана 447 ЗКП, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Војислава Исаиловића, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Ђорђа Гачевића, окривљеног ББ, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Милана Алановића, окривљеног ДД и његовог браниоца адвоката Владана Вукчевића и браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Наташе Јовичић, а у одсуству уредно обавештених браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Остојића, за кога се по заменичком пуномоћју јавио адвокат Милан Алановић, затим окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Боривоја Боровића, за кога се по заменичком пуномоћју јавио адвокат Ђорђе Гачевић, окривљеног ГГ и окривљеног ЂЂ.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, у седници већа размотрио је списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављених жалби, имајући у виду и мишљење Тужиоца за организовани криминал, из напред цитираног поднеска, а након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, нашао:

Жалбе су основане.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, првостепена пресуда донета је уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, будући да је изрека ожалбене пресуде неразумљива, противречна сама себи и датим разлозима, пресуда нема разлога јер у образложењу пресуде у погледу чињеница које су предмет доказивања нису наведени довољни разлози, док су разлози који су дати нејасни и у знатној мери противречни, због чега је и чињенично стање остало погрешно и непотпуно утврђено, а на које повреде се основано у изјављеним жалбама указује, због којих повреда је првостепена пресуда морала бити укинута.

Најпре, окривљенима АА и ББ стављено је на терет извршење по једног кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 4 у вези са ставом 2 КЗ.

Првостепени суд ове окривљене оглашава кривим због извршења по једног кривичног дела из става 3 овог члана, налазећи да у конкретном случају не постоји организована криминална група, дајући за такав свој закључак нејасне и за овај суд у потпуности неприхватљиве разлоге, на шта се основано жалбом Тужиоца за организовани криминал указује.

Наиме, чланом 112 став 35 КЗ и чланом 2 став 1 тачка 33 ЗКП прописано је – организована криминална група је група од три или више лица, која постоји одређено време и делује споразумно у циљу вршења једног или више кривичних дела, за која је прописана казна затвора од 4 године или тежа казна, ради непосредног или посредног стицања финансијске или друге користи.

Првостепени суд, насупротив цитираним законским одредбама, наводи да су за постојање организоване криминалне групе, поред организатора потребна још најмање три лица, што би дакле значило да је организована криминална група заправо група од најмање четири лица, а што не произлази из напред цитираних законских одредби.

Такође, нејасни су разлози које првостепени суд даје у образложењу ожалбене пресуде, на страни 164, “да не постоји организованост у погледу криминалне активности која се може испољити кроз врсте кривичних дела, лица која требају бити објекат кривичног дела, те сврху кривичних дела због којих ће се она вршити”, а што је и за овај суд, на шта се и жалбом Тужиоца за организовани криминал указује, у потпуности неразумљиво, тј., неразумљиво је да се по ставу првостепеног суда организованост може испољити кроз врсте кривичних дела.

Нејасно је и то на која “лица” и на који “објекат” мисли првостепени суд када наводи “лица која требају бити објекат кривичног дела”, тј., да ли се то односи на правна или физичка лица, као и да ли се односи на објекат извршења кривичног дела из члана 346 Кривичног законика или других кривичних дела.

Коначно, првостепени суд из изреке ожалбене пресуде изоставља “стицања финансијске користи”, при чему у ставу II и III изреке ожалбене пресуде утврђује да су окривљени АА и ББ прибавили имовинску корист, па је нејасно да закључак о непостојању организоване криминалне групе првостепени суд образлаже непостојањем сврхе због које ће се вршити кривична дела.

Потом, из става II изреке ожалбене пресуде произлази да је окривљени АА извршењем продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ (“Службени гласник РС” број 85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012), за које га оглашава кривим, прибавио за себе имовинску корист у укупном износу од 1.893.166,96 динара.

Ставом III изреке ожалбене пресуде првостепени суд утврђује да је окривљени ББ са умишљањем помогао осуђеном ЕЕ, да искоришћавањем свог положаја одговорног лица прибави себи и другим физичким лицима, власницима текућих рачуна на које су вршене неосноване уплате, имовинску корист у износу од 175.510,99 динара, наводећи такође да је осуђени ЕЕ за себе и власнике текућих рачуна задржавао износ од најмање

5% од износа претходно уплаћеног новца и преостали новац у готовини предавао окривљеном ББ, у укупном износу од 3.334.708,85 динара, при чему из оваког чињеничног описа радњи окривљеног ББ остаје нејасно који је износ имовинске користи за себе прибавио овај окривљени извршењем продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ (“Службени гласник РС” број 85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012), за које га оглашава кривим.

Чланом 538 Законика о кривичном поступку прописано је – имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела утврђује се у кривичном поступку по службеној дужности.

Чланом 91 став 1 Кривичног законика прописано је – нико не може задржати имовинску корист прибављену кривичним делом.

Имајући у виду да из изреке ожалбене пресуде произлази да је окривљени АА извршењем наведеног кривичног дела прибавио за себе имовинску корист у укупном износу од 1.893.166,96 динара, док окривљеног ББ оглашава кривим за кривично дело из члана 234 КЗ, а чији је битан елемент прибављање противправне имовинске користи, остаје нејасно због чега је првостепени суд пропустио да по службеној дужности, а сходно напред цитираним законским одредбама, најпре, када је у питању окривљени ББ, утврди висину имовинске користи коју је за себе прибавио овај окривљени, а такође је пропустио да од окривљених одузме имовинску корист, иако у односу на окривљеног АА утврђује прецизан износ имовинске користи, због чега је изрека ожалбене пресуде у том делу неразумљива, док су у пресуди у погледу ове одлучне чињенице у потпуности изостали разлози, од чега зависи и правилна примена закона, а на које повреде се такође основано жалбом Тужиоца за организовани криминал указује.

Надаље, првостепени суд окривљеног ББ оглашава кривим што је “... трговинским радњама 2 ”ЖЖ1” ПР ЖЖ, ... и “ЗЗ1” ПР ЗЗ, ..., продао робу коју је набавио “на црно” од непознатих лица, неистинито приказујући да је та роба власништво привредних друштава “ЕЕ1” д.о.о. Нови Сад и “ЕЕ2” д.о.о. Нови Сад и при томе им предао фалсификоване рачуне – отпремнице ових привредних друштава, које је сачињавао осуђени ЕЕ, при чему је осуђени ИИ потписивао рачуне – отпремнице привредног друштва “ЕЕ1” д.о.о. Нови Сад, и то: ..., након чега је осуђени ЕЕ, уз сачињавање и употребу пословне документације са неистинитом садржином – признаница за откупљене пољопривредне производе, у којима је неистинито приказана куповина пољопривредних производа његових привредних друштава “ЕЕ1” и “ЕЕ2” од физичких лица – пољопривредника, наводних продаваца пољопривредних производа, истога дана када је примљена уплата, новац најпре пренео на рачуне физичких лица, наводних продаваца пољопривредних производа и то ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ и ММ и као овлашћено лице за располагање средствима на тим рачунима подигао готовину, за себе и власнике текућих рачуна задржавао износ од најмање 5% од износа претходно уплаћеног новца и преостали новац у готовини предавао окривљеном ББ, у укупном износу од 3.334.708,85 динара, јер је претходно робу коју је набавио “на црно” од непознатих лица продао наведеним привредним субјектима користећи фалсификоване рачуне привредних друштава “ЕЕ1” д.о.о. Нови Сад и “ЕЕ2” д.о.о. Нови Сад, а потом

од осуђеног ЕЕ преузимао новац у готовини, који је претходно осуђени ЕЕ без правног основа пренео на рачуне физичких лица и подигао, налазећи да се у његовим радњама стичу обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ (“Службени гласник РС” број 85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012).

Дакле, првостепени суд налази да је окривљени ББ купио “на црно” одређену количину робе од непознатих лица, коју је продао наведеним трговинским радњама, предавајући фалсификоване отпремнице привредних друштава “ЕЕ1” д.о.о. Нови Сад и “ЕЕ2” д.о.о. Нови Сад, при чему из документације која је уз потврду привремено одузета од овлашћеног лица СТР “331” ПР, ЗЗ, Зрењанин, утврђује чињеницу да је у књиговодству овог привредног субјекта приказана куповина робе – “Лозовача Симекс”, док је у књиговодству предузећа “ЕЕ1” д.о.о. Нови Сад приказано да се пословни однос између ова два привредна субјекта односио на купопродају кукуруза.

При том, из одбране осуђеног ЕЕ првостепени суд утврђује да привредно друштво “ЕЕ2” и “ЕЕ1” никада нису продали било коју робу трговинским радњама “...” ПР, ЗЗ, ... и “...” ПР, ЖЖ, ..., већ да је робу продао окривљени ББ, неистинито приказујући да се ради о роби његових привредних друштава, да је према његовим сазнањима ову робу или део ове робе, а радило се углавном о алкохолним пићима, окривљени ББ набавио од предузећа “Поморавље”, па пошто није имао фирму преко које би продао ову робу, он му је учинио услугу и продао му робу неистинито приказујући да се ради о роби његових предузећа, уз договор да њему за ову услугу припадне износ од 5% од уплаћеног износа. Из наведеног произлази да је окривљени ББ за своје потребе имао намеру да прода алкохолна пића која је набавио “на црно”, а преко предузећа у којима је одговорно лице осуђени ЕЕ, будући да није имао фирму, дакле да му је ЕЕ чинио услугу да му прода робу преко ... фирми “ЕЕ2” и “ЕЕ1”.

Стога су нејасна чињенична утврђења се у радњама окривљеног ББ – набављања робе “на црно” и продавања исте преко предузећа осуђеног ЕЕ, неистинито приказујући да се ради о роби наведених предузећа, стичу обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 35 и 61 КЗ, тј. нејасно је да ли је овим радњама окривљени ББ помогао осуђеном ЕЕ, одговорном лицу, ... привредног друштва “ЕЕ2” д.о.о. Нови Сад и одговорном лицу привредног друштва “ЕЕ1” д.о.о. Нови Сад, да искоришћавањем свог положаја одговорног лица прибави себи и другим физичким лицима имовинску корист или се код таквих чињеничних утврђења, која се због битних повреде одредаба кривичног поступка не могу прихватити као правилна и потпуна, у овим његовим радњама евентуално стичу обележја неког другог кривичног дела које би се могло довести у везу са даљим радњама овог окривљеног, које су му стављене на терет, а на шта се основано жалбом браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Остојића указује.

Затим, из изреке ожалбене пресуде, у ставу V, у погледу радњи окривљеног ГГ, за које је оглашен кривим, произлази да је на рачуне Привредних друштава “ЕЕ2” ДОО Нови Сад и “ЕЕ1” ДОО Нови Сад, а по неистинитим службеним исправама, рачунима – отпремницама наведених привредних друштава, уплаћен укупан износ од 2.608.800,00 динара, који новац је осуђени ЕЕ, уз сачињавање пословне документације својих привредних друштава, са неистинитом садржином – признаница за откупљене

пољоприведне производе, истог дана по пријему уплате преносио на текуће рачуне пољопривредника, а затим као овлашћено лице за располагање средствима на тим рачунима подизао новац за себе и власнике текућих рачуна на које је новац уплаћиван, задржавао провизију од 5% од износа претходно уплаћеног и подигнутог новца, а преостали новац, у готовини, предавао окривљеном АА, који је новац, уз задржавање провизије за себе од 5% од укупно уплаћеног износа, предавао окривљеном ГГ, на који начин му је у готовини предао укупан износ од 2.879.280,00 динара.

Дакле, износ за који првостепени суд утврђује да је окривљени АА предавао окривљеном ГГ, а уз претходно задржавање провизије како од стране осуђеног ЕЕ, тако и од стране окривљеног АА, већи је износа који је првобитно уплаћен на рачуне Привредних друштава "ЕЕ2" и "ЕЕ1", а што по оцени овога суда изреку пресуде у наведеном делу чини неразумљивом, а на коју повреду се основано жалбом браниоца окривљеног ГГ, адвоката Милана Алановића указује.

Такође, из изреке ожалбене пресуде, у ставу VII, у погледу радњи окривљеног ЂЂ, произлази да је овај окривљени, по основу неистинитих исправа, рачуна – отпремница Привредног друштва "ЕЕ1" и то број 90/15 од 31.12.2015. године, на износ од 500.400,00 динара и број 272/16 од 25.10.2016. године на износ од 600.000,00 динара (што укупно износи 1.100.400,00 динара), у којима је било неистинито приказано да је његово привредно друштво користило услуге Привредног друштва "ЕЕ2" ДОО Нови Сад, наводећи при том да је по том основу овај окривљени, а без правног основа, пренео на пословни рачун Привредног друштва "ЕЕ2" износ од 1.700.000,00 динара (дакле износ који је већи од збира износа наведеним у рачунима – отпремницама по којима је уплатио наведени износ), како би га претворио у готовину, а који новац је потом осуђени ЕЕ, уз сачињавање пословне документације ПД "ЕЕ2" са неистинитом садржином истог дана преносио на текуће рачуне физичких лица, наводних продаваца пољопривредних производа, да би потом, као овлашћено лице за располагање на тим рачунима, подизао новац у готовини, задржавао за себе и власнике текућих рачуна провизију у износу од 5% претходно уплаћеног износа, а преостали новац у готовини предавао окривљеном АА, који га је даље, уз задржавање своје провизије од 5% од укупно уплаћеног износа преко осуђеног НН враћао окривљеном ЂЂ, на који начин му је предао новац у готовини у укупном износу од 1.530.000,00 динара, а што је такође више од збира износа по неистинитим исправама, рачунима – отпремницама Привредног друштва "ЕЕ2" ДОО Нови Сад, по ком основу је са рачуна своје фирме уплатио износ од 1.700.000,00 динара.

Имајући у виду наведено, нејасно је колико је заправо новца по неистинитим службеним исправама, рачунима – отпремницама Привредног друштва "ЕЕ2" ДОО Нови Сад, окривљени ЂЂ пренео са свог Привредног друштва "ЂЂ1" ДОО Нови Сад на рачун Привредног друштва "ЕЕ2" ДОО Нови Сад, што такође изреку ожалбене пресуде и у наведеном делу чини неразумљивом, на шта се основано жалбом браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Наташе Јовичић указује.

Када су у питању радње из става IV, V, VI и VII изреке ожалбене пресуде, првостепени суд утврђује да су окривљени ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ неистините службене исправе рачуне – отпремнице ПД "ЕЕ2" д.о.о. Нови Сад и "ЕЕ1", употребили у служби као да су истините, на тај начин што су им окривљени АА и окривљени ММ,

достављали наведене рачуне у којима је неистинито приказано да су привредна друштва и занатске радње ових окривљених користила услуге ПД "ЕЕ2" и "ЕЕ1", по ком основу су са рачуна својих привредних друштава и занатске радње извршили пренос новца на рачуне Привредних друштава "ЕЕ2" и "ЕЕ1", а како би новац са рачуна својих фирми претворили у готовину, који новац је потом осуђени ЕЕ, уз сачињавање пословне документације Привредних друштава "ЕЕ2" и "ЕЕ1", са неистинитом садржином – признаница за откупљене пољопривредне производе од физичких лица – пољоприведника, наводних продаваца пољопривредних производа, истога дана по пријему уплате преносио на текуће рачуне тих физичких лица, да би потом као овлашћено лице за располагање средствима на тим рачунима подизао новац, задржавао за себе и власнике текућих рачуна провизију од 5% од претходно уплаћеног износа, преостали новац у готовини предавао окривљеном АА, који га је даље, уз задржавање своје провизије од 5% од укупно уплаћеног износа, враћао окривљенима ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, на који начин им је предавао новац у готовини, у износима ближе наведеним у изреци ожалбене пресуде, налазећи да се у њиховим радњама стичу обележја кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика ("Службени гласник РС" број 85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012).

Чланом 357 Кривичног законика ("Службени гласник РС" број 85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012), ставом 1 прописано је да кривично дело фалсификовање службене исправе чини службено лице које у службену исправу, књигу или спис унесе неистините податке или не унесе важан податак или својим потписом, односно службеним печатом овери службену исправу, књигу или спис са неистинитом садржином или које својим потписом, односно службеним печатом, омогући прављење службене исправе, књиге или списка са неистинитом садржином. Ставом 2 наведеног члана прописано је да ће се казном из става 1 овог члана казнити и службено лице које неистиниту службену исправу, књигу или спис употреби у служби као да су истинити или који службену исправу, књигу или спис уништи, прикрије, у већој мери оштети или на други начин учини неупотребљивом. Ставом 3 истог члана прописано је да ће се одговорно лице у предузећу, установи или другом субјекту које учини дело из става 1 и 2 овог члана казнити казном прописаном за то дело.

Имајући у виду наведене радње за које првостепени суд ове окривљене оглашава кривим, по оцени овога суда, остаје нејасно да ли овако описане радње садрже елементе кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357 или евентуално представљају опис радњи извршења неког другог кривичног дела.

Наиме, првостепени суд налази да ови окривљени нису држали незаконито стечен новац, већ да су новац из законитог пословања пребацивали на рачун предузећа "ЕЕ2" и "ЕЕ1", по неистинитим службеним исправама, рачунима - отпремницама које су издате од стране ових привредних друштава, па остаје нејасно да ли се у радњама окривљених ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ стичу обележја кривичног дела фалсификовање службене исправе, тј., да ли је њихов умишљај ишао ка томе да неистините службене исправе употребе у служби као да су истините или је овакво поступање окривљених било евентуално усмерено на извршење неког другог кривичног дела. При том, првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, у одељку под називом "Правна анализа", на странама 163-167, уопште не даје разлоге за свој закључак да су се у

радњама ових окривљених стекла сва битна обележја кривичног дела за које их оглашава кривим, нити даје разлоге у погледу субјективног односа ових окривљених према учињеном кривичном делу. Стога је, по ставу овога суда, у наведеном делу изрека ожалбене пресуде неразумљива, противречна датим разлозима, док су у пресуди у потпуности изостали разлози о чињеницама које су предмет доказивања, због чега је и чињенично стање остало погрешно и непотпуно утврђено, па се не може испитати законитост и правилност пресуде, а на које повреде се основано жалбама бранилаца ових окривљених, адвоката Боривоја Боровића, адвоката Милана Алановића, адвоката Владана Вукчевића и Наташе Јовичић указује, и због којих је првостепена пресуда морала бити укинута.

Коначно, односу на ослобађајући део пресуде, првостепени суд закључује да нема доказа да су окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ извршили кривично дело прање новца, и то окривљени АА и ББ из члана 231 став 2 у вези са ставом 1 у вези са чланом 61 КЗ (“Службени гласник РС” број 85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012), а окривљени ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ из члана 231 став 6 у вези става 2 и 1 Кривичног законика (“Службени гласник РС” број 85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012).

Када су у питању окривљени АА и ББ, првостепени суд наводи да је за кривично дело прање новца неопходно да се имовина стечена предикатним кривичним делом (у конкретном случају кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица) пусти у легалне токове било конверзијом или преносом имовине или лажним приказивањем чињеница о имовини или стицањем, држањем или коришћењем имовине, при чему налази да ниједним изведеним доказом није поткрепљена теза тужилаштва да су ови окривљени имали ту намеру, односно да су држали имовину – новац у износима наведеним у изреци ожалбене пресуде, са знањем у тренутку пријема, да исти потиче од извршења кривичног дела, већ да су радње које су предузимали искључиво предузимали ради стицања противправне имовинске користи.

Када су у питању окривљени ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, првостепени суд наводи да из свих изведених доказа произлази да су окривљени ВВ, као одговорно лице – директор привредног друштва “ВВ1” д.о.о. Београд, окривљени ГГ, као одговорно лице – директор привредног друштва “ГГ1” д.о.о. Бач, окривљени ДД, као заступник занатске радње “ДД1” ПР, ДД, Ужице и окривљени ЋЋ, као одговорно лице, свог привредног друштва “ЋЋ1” д.о.о. Нови Сад, предузимали сваки понаособ, радње кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези са ставом 2 КЗ, за које су и оглашени кривим, при чему налази да су те радње предузимали у циљу “извлачења” легално зарађеног новца са рачуна наведених привредних друштава, чија су одговорна лица, умањен за уговорене провизије, а што је била полазна основа за извршење кривичног дела фалсификовање службене исправе, а не да нелегално зарађени новац пуште у легалне токове, а како је за кривично дело прање новца неопходно да се имовина стечена предикатним кривичним делом (у конкретном случају кривично дело фалсификовање службене исправе) пусти у легалне токове било конверзијом или преносом имовине или лажним приказивањем чињеница о имовини или стицањем, држањем или коришћењем имовине, то првостепени суд налази да ниједним изведеним доказом није доказано да су ови окривљени, сваки понаособ, имали ту намеру, нити да су знали, односно могли и били дужни да знају да новац представља приход остварен кривичним делом, те да стога ниједним изведеним доказом није поткрепљена теза

тужилаштва да су окривљени, сваки понаособ, имали ту намеру, односно да су у конкретном случају држали имовину – новац у наведеним износима, са знањем у тренутку пријема да исти потиче од извршења кривичног дела, већ да су радње које су предузимали искључиво предузимали ради “извлачења” легално стеченог новца са рачуна својих привредних друштава.

Према наводима првостепеног суда, новац који се сливао на рачуне привредних друштава “ЕЕ2” д.о.о. Нови Сад и “ЕЕ1” д.о.о. Нови Сад, а који новац је као овлашћено лице за распогање средствима на тим рачунима сада осуђени ЕЕ и подизао, враћен је окривљенима ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, умањен за уговорени проценат провизије, те да самим тим нема доказа да тај новац представља имовину проистеклу из кривичног дела, већ управо супротно, да се ради о имовини која је стечена пре извршења предикатног кривичног дела, у конкретном случају кривичног дела фалсификовање службене исправе.

Међутим, овакав закључак првостепеног суда се за сада не може прихватити.

Најпре, из овако датог образложења произлази да су окривљени неспорно предузели радње које су им стављене на терет, али да исте заправо не представљају радње извршења кривичног дела прање новца из члана 231 КЗ (а што представља основ за ослобађање од оптужбе прописан чланом 423 тачка 1 ЗКП), при чему их ослобађа од оптужбе на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, дакле услед недостатка доказа да су ови окривљени извршили наведено кривично дело.

Потом, првостепени суд утврђује, а што из изреке ожалбене пресуде у осуђујућем делу произлази, да осуђени ЕЕ, новац уплаћен без правног основа на рачуне његових привредних друштава “ЕЕ2” д.о.о. Нови Сад и “ЕЕ1” д.о.о. Нови Сад, одмах даље уплаћује на рачуне физичких лица, наводних продаваца пољопривредних производа и потом са њихових рачуна истог дана подиже новац, узима 5% уплаћених средстава на име провизије, а остатак новца предаје окривљенима АА и ББ.

Дакле, из наведеног произлази да су окривљени АА и ББ од тренутка пријема готовине од осуђеног ЕЕ, новац држали са знањем да новац потиче од извршења кривичног дела.

Чланом 231 став 1 КЗ (“Службени гласник РС” број 85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012) прописано је да кривично дело прање новца чини онај ко изврши конверзију или пренос имовине, са знањем да та имовина потиче од кривичног дела, у намери да се прикрије или лажно прикаже незаконито порекло имовине, или прикрије или лажно прикажу чињенице о имовини са знањем да та имовина потиче од кривичног дела, или стекне, држи или користи имовином са знањем, у тренутку пријема, да та имовина потиче од кривичног дела.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, као и цитирану законску одредбу, нејасан је закључак првостепеног суда да нема доказа да су ови окривљени новац држали са знањем у тренутку пријема да исти потиче од извршења кривичног дела, а посебно је нејасан закључак да су радње за које је утврђено да су исти предузимали, искључиво предузимали ради стицања противправне имовинске користи.

Такође, првостепени суд, образлажући разлоге за закључак да нема доказа да су окривљени ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, извршили крвично дело прање новца, наводи да су ови окривљени извршили крвично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 став 3 у вези са ставом 2 КЗ, налазећи да су те радње предузимали у циљу “извлачења” легално зарађеног новца са рачуна наведених привредних друштава, а што је била полазна основа за извршење крвичног дела фалсификовање службене исправе, а не да нелегално зарађени новац пусте у легалне токове, а како је за крвично дело прање новца неопходно да имовина стечена предикатним крвичним делом (у конкретном случају крвичним делом фалсификовање службене исправе), пусти у легалне токове, било конверзијом или преносом имовине или лажним приказивањем чињеница о имовини или стицањем, држањем или коришћењем имовине, то првостепени суд налази да ниједним изведеним доказом није доказано да су ови окривљени имали ту намеру, нити су знали, односно могли и били дужни да знају да новац представља приход остварен крвичним делом.

Дакле, првостепени суд закључује да је у односу на ове окривљене предикатно крвично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 КЗ, а не крвично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ, како им је то оптужницом стављено на терет, будући да су према наводима оптужбе ови окривљени у тренутку пријема новца који им је предавао окривљени АА, новац држали са знањем да потиче од крвичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ, које је извршио осуђени ЕЕ и за које је правноснажно осуђен, а коме је у извршењу крвичног дела, како то утврђује првостепени суд, помагао окривљени АА.

Имајући у виду да су окривљени АА и ББ, према утврђеном чињеничном стању, у спорном периоду сукцесивно примали новац у готовини од осуђеног ЕЕ, који су даље, одбијајући додатних 5% провизије за себе предавали окривљенима ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, из чега такође произлази да су ови окривљени, од тренутка пријема новца “држали” са знањем да он потиче од извршења крвичног дела, конкретно од извршења предикатног крвичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 КЗ, а што је једна од алтернативно прописаних радњи извршења крвичног дела прање новца из члана 231 Крвичног законика (“Службени гласник РС” број 85/2005, 88/2005, 107/2005, 72/2009, 121/2012), то су, по оцени овога суда, нејасни наводи првостепеног суда да је у односу на ове окривљене предикатно крвично дело фалсификовање службене исправе из члана 357 КЗ и у погледу ових одлучних чињеница у образложењу ожалбене пресуде нису дати јасни и непротивуречни разлози, а што такође чини битне повреде одредаба крвичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, на које се основано жалбом Тужиоца за организовани криминал указује.

Када се имају у виду све напред наведене битне повреде одредаба крвичног поступка, које су за последицу имале погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а од којих зависи и правилна примена закона, то је ожалбена пресуда, усвајањем жалби Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Гачевића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Остојића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Боривоја Боровића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Милана Алановића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Владана Вукчевића и браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Наташе Јовичић, морала бити укинута и предмет враћен

првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити повреде на које му је овим решењем указано, поново ће извести већ изведене доказе, евентуално нове доказе који буду предложени од стране странака или у смислу члана 15 став 4 ЗКП одредити да се неки докази изведу, након чега ће на несумњив начин утврдити све одлучне чињенице и извести правилне закључке, чиме ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и довољно аргументоване разлоге о чињеницама релевантним за одлучивање у односу на објективна и субјективна обележја кривичних дела за која се окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ терете, а приликом својих чињеничних и правних закључивања узмеће у обзир и остале жалбене наводе Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Гачевића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Марка Остојића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Боривоја Боровића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Милана Алановића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Владана Вукчевића и браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Наташе Јовичић, на које у овом решењу није чињен посебан осврт, будући да је првостепена пресуда из напред наведених разлога морала бити укинута.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је на основу одредбе члана 458 став 1 ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-виши саветник
Бранислава Муњић, с.р.**

**Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић